

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

12. veljače 2014.*

„Damping – Uvozi elemenata za učvršćivanje od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Kine i Tajvana –
Zahtjev za povratom naplaćenih pristojbi – Članak 11. stavak 8. drugi podstavak Uredbe (EZ)
br. 1225/2009 – Pravna sigurnost“

U predmetu T-81/12,

Beco Metallteile-Handels GmbH, sa sjedištem u Spaichingenu (Njemačka), koje zastupa T. Pfeiffer,
odvjetnica,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju H. van Vliet i T. Maxian Rusche, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije C (2011) 9112 *final* od 13. prosinca 2011. u vezi sa
zahtjevom za povratom antidampinških pristojbi plaćenih na uvoze elemenata za učvršćivanje od
nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana,

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: N. J. Forwood, predsjednik, F. Dehousse i J. Schwarcz (izvjestitelj), suci,

tajnik: K. Andová, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 5. lipnja 2013.,

donosi sljedeću

Presudu

Činjenična osnova spora

- 1 Tužitelj Beco Metallteile-Handels GmbH između 8. rujna 2000. i 5. svibnja 2003. uvezao je u Njemačku elemente za učvršćivanje od nehrđajućeg čelika za koje je Hauptzollamt Karlsruhe [glavni carinski ured u Karlsruheu (Njemačka), u daljnjem tekstu: Hauptzollamt] smatrao da su podrijetlom iz Kine i Tajvana.

* Jezik postupka: njemački.

- 2 Primjenom Uredbe Vijeća (EZ) br. 393/98 od 16. veljače 1998. o uspostavi konačne antidampinške pristojbe na uvoze elemenata za učvršćivanje od nehrđajućeg čelika i njihovih dijelova podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Indije, Republike Koreje, Malezije, Tajvana i Tajlanda (SL L 50, str. 1.) [neslužbeni prijevod], Hauptzollamt je 17. kolovoza 2005. donio porezno mišljenje kojim je tužitelj obaviješten da je dužan platiti iznos od 815 754,32 eura za antidampinške pristojbe primijenjene na navedene uvoze (u daljnjem tekstu: porezno mišljenje iz 2005.).
- 3 Dana 22. kolovoza 2005. tužitelj je uložio pravni lijek protiv poreznog mišljenja iz 2005. pred Hauptzollamtom i zatražio odgodu izvršenja navedenog mišljenja.
- 4 Odlukom od 2. rujna 2005. Hauptzollamt je, u očekivanju odluke o meritumu predmeta, odgodio izvršenje poreznog mišljenja iz 2005.
- 5 Ispravkom mišljenja od 14. travnja 2010. (u daljnjem tekstu: prvi ispravak poreznog mišljenja iz 2010.) Hauptzollamt je umanjio iznos antidampinških pristojbi potraživanih od tužitelja na 633 475,99 eura i naložio mu plaćanje najkasnije do 30. travnja 2010. Taj ispravak poreznog mišljenja u trenutku podnošenja predmetnog pravnog lijeka bio je predmet pravnog lijeka pred Finanzgerichtom Baden-Württemberg (financijski sud u Baden-Württembergu, Njemačka).
- 6 Tužitelj je 19. travnja 2010. na temelju članka 11. stavka 8. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51., ispravak SL 2010, L 7, str. 22., u daljnjem tekstu: temeljna uredba) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) podnio zahtjev za povratom antidampinških pristojbi utvrđenih u poreznom mišljenju iz 2005., tj. iznos od 815 754,32 eura. U odgovoru na pitanje koje je postavio Opći sud tužitelj je obrazložio razloge, a da Europska komisija to nije osporila, zbog kojih se taj zahtjev za povratom odnosio na iznos naveden u poreznom mišljenju iz 2005., a ne na onaj iz prvog ispravka poreznog mišljenja iz 2010. Naime, s obzirom na to da je potonje mišljenje tužiteljev odvjetnik zaprimio tek 19. travnja 2010., ono nije uzeto u obzir u navedenom zahtjevu za povratom poslanom isti dan jer odvjetnik tužitelja nije mogao znati za njega prije navedenog slanja.
- 7 Tužitelj je u svom zahtjevu za povratom naveo da je dampinška marža, koja je bila u osnovi poreznog mišljenja iz 2005., ukinuta tj. snižena na vrijednost ispod primijenjene stope antidampinške pristojbe. Smatrajući da takav zahtjev za povratom pretpostavlja da su antidampinške pristojbe o kojima je riječ već plaćene, tužitelj je, pouzdajući se u bilješku s dna stranice 6. mišljenja Komisije o povratu antidampinških pristojbi (SL 2002, C 127, str. 10., u daljnjem tekstu: mišljenje o tumačenju), također tražio odgodu ispitnog postupka sve do konačnog utvrđenja navedenih pristojbi.
- 8 Hauptzollamt je 28. travnja 2010. donio drugi ispravak poreznog mišljenja (u daljnjem tekstu: drugi ispravak poreznog mišljenja iz 2010.) u kojem je od tužitelja *a posteriori* potraživan iznos od 101 356,15 eura za porez na promet kod uvoza jer je isti bio predmetom pogrešnog izuzeća.
- 9 Tužitelj je 30. travnja i 14. svibnja 2010. platio, odgovarajuće, iznos od 633 475,99 eura radi izvršenja prvog ispravka poreznog mišljenja iz 2010. kao i iznos od 101 356,15 eura radi izvršenja drugog ispravka poreznog mišljenja iz 2010.
- 10 Pismom od 15. studenoga 2010. Komisija je obavijestila tužitelja da se, s obzirom na članak 11. stavak 8. temeljne uredbe i na mišljenje o tumačenju, predmetni zahtjev za povratom smatra nedopuštenim.
- 11 Pismom od 15. prosinca 2010. tužitelj je odgovorio da primjenom točke 2.1. mišljenja o tumačenju rok za podnošenje zahtjeva za povratom antidampinških pristojbi ne teče dok navedene pristojbe nisu plaćene. Prema stajalištu tužitelja, a s obzirom na bilješku s dna stranice 6. umetnutu u točku 2.1. mišljenja o tumačenju, on je mogao podnijeti svoj zahtjev za povratom prije plaćanja antidampinških

pristojbi, ali to nije bio obvezan učiniti. S obzirom na to da nije platio predmetne antidampinške pristojbe sve do 30. travnja 2010., trebalo je smatrati da je predmetni zahtjev za povratom podnesen u propisanom roku od šest mjeseci i da je stoga dopušten.

- 12 Pismom od 2. kolovoza 2011. Komisija je obavijestila tužitelja o bitnim činjenicama i razmatranjima zbog kojih je predmetni zahtjev za povratom trebao biti odbačen.
- 13 U odgovoru od 15. rujna 2011. tužitelj je zadržao svoje shvaćanje mišljenja o tumačenju kako je sažeto u točki 11. Također je naveo da Komisija odbacivši predmetni zahtjev za povratom nije postupala u dobroj vjeri te je prekršila načelo pravne sigurnosti kao i legitimna očekivanja koja proizlaze iz teksta mišljenja o tumačenju.
- 14 Svojom Odlukom C (2011) 9112 *final* od 13. prosinca 2011. u vezi sa zahtjevom za povratom antidampinških pristojbi plaćenih na uvoze elemenata za učvršćivanje od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) Komisija je odbacila predmetni zahtjev za povratom.
- 15 U uvodnoj izjavi 5. pobijane odluke Komisija je navela da je rok od šest mjeseci za podnošenje predmetnog zahtjeva za povratom počeo teći od trenutka kada je iznos antidampinških pristojbi bio valjano utvrđen, tj. od 17. kolovoza 2005. Prema Komisiji, navedeni je rok, dakle, istekao 17. veljače 2006. Budući da je navedeni zahtjev za povratom tužitelj podnio tek 19. travnja 2010., nije mogao biti meritorno razmatran zbog očite nedopuštenosti.
- 16 Kako bi osporila argumentaciju koju je izložio tužitelj tijekom upravnog postupka, Komisija je, kao prvo, u uvodnim izjavama 8., 9. i 15. pobijane odluke navela da se članak 11. stavak 8. drugi podstavak temeljne uredbe posebice odnosi na rokove u kojima je zahtjev za povratom trebao biti podnesen. Prema Komisiji, ta je odredba propisala da je rok za podnošenje zahtjeva za povratom počeo teći u trenutku kada je iznos potraživanih antidampinških pristojbi bio valjano utvrđen, tj. 17. kolovoza 2005., a ne u trenutku njihovog plaćanja. Okolnost da je Hauptzollamt odgodio izvršenje poreznog mišljenja iz 2005. ni po čemu ne mijenja taj zaključak.
- 17 Nadalje, u uvodnim izjavama 10., 11. i 15. pobijane odluke Komisija je navela da je tekst točke 2.1. podtočke (b) mišljenja o tumačenju trebalo čitati u njegovoj cijelosti, što je značilo da je trebalo uzeti u obzir i tekst te odredbe i umetnuti tekst bilješke s dna stranice 6. U tom potonjem Komisija je navela da, kada je uvoznik osporavao primjenu antidampinških pristojbi na svoju transakciju, on je ipak trebao, ako je to želio, podnijeti zahtjev za povratom antidampinških pristojbi u roku od šest mjeseci kao i zahtjev za odgodu ispitnog postupka Komisije sve dok se ne razjasni osnovanost pristojbi. Izrazi „trebao bi“ i „ako to želi“, koji se rabe u navedenoj bilješci s dna stranice, odnosili bi se na činjenicu da je uvoznik mogao odlučiti ili ne odlučiti podnijeti takav zahtjev u roku od šest mjeseci predviđenom u članku 11. stavku 8. temeljne uredbe, ali ne bi značili da bi uvoznik mogao valjano zatražiti povrat nakon isteka tog roka. U točki 15. pobijane odluke Komisija je navela da je točka 3.1.3. mišljenja o tumačenju potvrdila to stajalište, detaljno određujući da je rok od šest mjeseci trebalo poštovati čak i kada se primjena propisa koji uvodi predmetne pristojbe osporavala pred nacionalnim sudskim ili upravnim tijelima.
- 18 Stoga je Komisija u uvodnoj izjavi 15. pobijane odluke zaključila da mišljenje o tumačenju nije bilo u suprotnosti s člankom 11. stavkom 8. temeljne uredbe i da ono nije moglo stvoriti legitimna očekivanja za slučaj u kojem pristojbe ne bi bile plaćene.
- 19 U uvodnoj izjavi 16. pobijane odluke Komisija je također navela da se ponašanje tužitelja činilo proturječnim s obzirom na izloženi argument prema kojem zahtjev za povratom antidampinških pristojbi nije dopušten osim ako su navedene pristojbe već plaćene. Naime, tužitelj je podnio zahtjev za povratom 19. travnja 2010., iako su predmetne antidampinške pristojbe plaćene tek sljedećeg 30. travnja.

- 20 Konačno, što se tiče različitih presuda koje je tužitelj naveo u prilog tvrdnji da Komisija odbacivši njegov zahtjev za povratom nije postupala u dobroj vjeri te da je prekršila načelo pravne sigurnosti kao i legitimna očekivanja koja proizlaze iz teksta mišljenja o tumačenju, potonja je u točkama 19. do 21. pobijane odluke smatrala da navedene presude nisu takve naravi da podržavaju tužiteljev zahtjev.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 21 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 15. veljače 2012. tužitelj je uložio predmetni pravni lijek.
- 22 U okviru mjera za upravljanje postupkom, Opći sud (drugo vijeće) pozvao je stranke da dostave određene dokumente i da odgovore na određena pitanja. Stranke su u dodijeljenom roku odgovorile na taj zahtjev.
- 23 Na temelju izvještaja suca izvjestitelja, Opći sud (drugo vijeće) odlučio je otvoriti usmeni dio postupka.
- 24 Stranke nisu iznijele nikakvo očitovanje na izvještaj za raspravu.
- 25 Stranke su saslušane u svojim izlaganjima i odgovorima na pitanja koja im je postavio Opći sud na raspravi od 5. lipnja 2013.
- 26 Tužitelj zahtijeva da Opći sud:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 27 Komisija zahtijeva da Opći sud:
- odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

O pravu

- 28 U prilog tužbi tužitelj navodi, u bitnome, dva pravna navoda. Prvi se temelji na povredama članka 11. stavka 8. temeljne uredbe i mišljenja o tumačenju. Drugi se temelji na povredama načelâ zaštite legitimnog povjerenja, dobre vjere i pravne sigurnosti.

O prvom pravnom navodu, temeljenom na povredama članka 11. stavka 8. temeljne uredbe i mišljenja o tumačenju

- 29 Prvi pravni navod dijeli se na dva prigovora. Prvi se temelji na povredi članka 11. stavka 8. temeljne uredbe, a drugi na povredi mišljenja o tumačenju.

O prvom prigovoru, temeljenom na povredi članka 11. stavka 8. temeljne uredbe

- 30 Tužitelj smatra, pozivajući se na članak 11. stavak 8. prvi podstavak temeljne uredbe prema kojem „uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojba ako se pokaže da je dampinška marža, na temelju koje su plaćene pristojbe, ukinuta ili snižena na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi“, da je takav zahtjev za povratom dopušten samo nakon plaćanja predmetnih antidampinških pristojbi.

- 31 Suprotno, Komisija smatra da članak 11. stavak 8. prvi podstavak temeljne uredbe propisuje samo materijalne uvjete pod kojima mogu biti vraćene antidampinške pristojbe što ih je platio dotični uvoznik i da drugi podstavak tog članka propisuje posebna pravila u području postupka.
- 32 Prema Komisiji, iznos antidampinške pristojbe, osim toga, valjano je utvrđen putem obavijesti o carinskom dugu u skladu s člankom 221. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1., u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Zajednice) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) jer je od tog trenutka dužnik s njime bio upoznat. Ne postoji nikakav sustavan razlog koji bi učinio nužnim čekanje okončanja pravnog lijeka za poništenje na nacionalnoj razini kako bi se podnio zahtjev za povratom na temelju članka 11. stavka 8. temeljne uredbe s obzirom na to da jedino Komisija, a ne nacionalna tijela, u konkretnom slučaju uvoznika o kojem je riječ, može utvrditi sniženje ili ukidanje dampinške marže na temelju koje su antidampinške pristojbe izračunate.
- 33 U tom pogledu, kada članak 11. stavak 8. prvi podstavak temeljne uredbe propisuje da, „[n]eovisno o stavku 2., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojba ako se pokaže da je dampinška marža, na temelju koje su plaćene pristojbe, ukinuta ili snižena na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi“, izrazi „naplaćenih pristojba“ i „su plaćene pristojbe“, koji se nalaze u navedenoj odredbi, utvrđuju jedino da predmet povrata mogu biti samo iznosi koji su već plaćeni. Na taj način ta odredba određuje samo načelo i materijalne uvjete povrata.
- 34 Što se tiče postupka koji je potrebno slijediti, članak 11. stavak 8. drugi podstavak temeljne uredbe predstavlja relevantnu odredbu. Tekst te odredbe odnosi se na antidampinške pristojbe „koje treba ubrati“. On, dakle, ne sadrži uvjet povezan s plaćanjem navedenih pristojbi da bi zahtjev za povratom bio dopušten.
- 35 Stoga polazna točka roka od šest mjeseci propisanog u članku 11. stavku 8. drugom podstavku temeljne uredbe nipošto nije podređena uvjetu prethodnog plaćanja antidampinških pristojbi.
- 36 Međutim, nastavno na pitanje koje je postavio Opći sud, tužitelj navodi da članak 11. stavak 8. treći podstavak temeljne uredbe ima posredan učinak na određivanje točke početka roka propisanog u drugom podstavku tog istog stavka.
- 37 Članak 11. stavak 8. treći podstavak temeljne uredbe utvrđuje da „zahtjev za povratom smatra se valjano potkrijepljenim dokazima samo ako sadrži točne podatke o traženom iznosu povrata antidampinških pristojba i kompletnu carinsku dokumentaciju u vezi izračuna i plaćanja tog iznosa“, da „[t]akoder uključuje dokaze o uobičajenim vrijednostima i izvoznim cijenama u Zajednicu tijekom reprezentativnog razdoblja za izvoznike, odnosno proizvođače na koje se primjenjuje pristojba“, da „[u] slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadrži izjavu izvoznika ili proizvođača da je dampinška marža snižena ili ukinuta, a kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji“ i da „[a]ko izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbija“.
- 38 Tužitelj tvrdi da je, s obzirom na to da članak 11. stavak 8. treći podstavak temeljne uredbe u svojoj prvoj rečenici propisuje da, kako bi bio „valjano potkrijepljen“, zahtjev za povratom mora biti popraćen kompletnom carinskom dokumentacijom u vezi izračuna i plaćanja iznosa antidampinških pristojbi o kojima je riječ, navedeno plaćanje je dakle uvjet za dopuštenost zahtjeva za povratom.
- 39 U tom pogledu, kao što je navela Komisija, članak 11. stavak 8. treći podstavak temeljne uredbe ima učinak samo za utvrđivanje točke početka roka propisanog u članku 11. stavku 8. četvrtom podstavku drugoj rečenici iste uredbe. Naime, ta rečenica propisuje da se „[p]ovrati [antidampinških]

pristojba uobičajeno [...] obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u niti jednom slučaju po isteku više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe antidampinškoj pristojbi podnio zahtjev za povratom, valjano potkrijepljen dokazima“.

- 40 Štoviše, ništa u tekstu članka 11. stavka 8. drugog podstavka temeljne uredbe ne dovodi do zaključka da zahtjevi za povratom trebaju biti valjano potkrijepljeni u smislu trećeg podstavka istog stavka prilikom njihovog podnošenja. Njih je moguće dopuniti i naknadno tijekom postupka. Da nije tako, zakonodavac bi u članku 11. stavku 8. četvrtom podstavku drugoj rečenici naveo da navedeni rok od 12, tj. 18 mjeseci teče od podnošenja zahtjeva za povratom, a ne od trenutka kada je taj zahtjev „valjano potkrijepljen“.
- 41 Iz toga proizlazi da argument na temelju članka 11. stavka 8. trećeg podstavka temeljne uredbe ne može poništiti zaključke u točkama 34. i 35. ove presude.
- 42 Tužitelj u replici također navodi da, kako bi se moglo smatrati da su antidampinške pristojbe valjano utvrđene, njihov je iznos trebao biti točno izračunat. Međutim, u mjeri u kojoj je prvi ispravak poreznog mišljenja iz 2010. bitno smanjio iznos antidampinških pristojbi za plaćanje, ne može se smatrati da je iznos konačnih antidampinških pristojbi koje treba ubrati bio „valjano“ utvrđen poreznim mišljenjem iz 2005. Dakle, njegov zahtjev za povratom ne može se smatrati zakašnjelim.
- 43 U predmetnom slučaju dostatno je navesti, kao što je dobro navela Komisija, da se argumentacija o kojoj je riječ temelji na donošenju prvog ispravka poreznog mišljenja iz 2010. od strane nacionalnih tijela, a postojanje kojeg Komisija nije uzela u obzir u trenutku donošenja pobijane odluke.
- 44 Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, legalitet pobijanog akta procjenjuje se s obzirom na činjenične i pravne elemente koji postoje u trenutku njegova usvajanja (presude Suda od 7. veljače 1979., Francuska/Komisija, 15/76 i 16/76, Zb., str. 321., t. 7. i od 5. srpnja 1984., Société d’initiatives et de coopération agricoles i Société interprofessionnelle des producteurs et expéditeurs de fruits, légumes, bulbes et fleurs d’Ille-et-Vilaine/Komisija, 114/83, Zb., str. 2589., t. 22.; presude Općeg suda od 22. listopada 1996., SNCF i British Railways/Komisija, T-79/95 i T-80/95, Zb., str. II-1491., t. 48. i od 22. siječnja 2013., Grčka/Komisija, T-46/09, t. 149.). Posebice, procjene koje je donijela Komisija treba ispitivati samo s obzirom na one elemente kojima je raspolagala u trenutku izvršavanja procjene (presuda Općeg suda od 11. svibnja 2005., Saxonia Edelmetalle i ZEMAG/Komisija, T-111/01 i T-133/01, Zb., str. II-1579., t. 67.).
- 45 Međutim, tužitelj u biti tvrdi da je odsutnost predočavanja ili navođenja prvog ispravka poreznog mišljenja tijekom upravnog postupka u cijelosti prouzročena nedostatkom pažnje Komisije. On navodi da, suprotno onome što je predviđeno u točki 3.2.1. podtočki (b) mišljenja o tumačenju, Komisija od njega nije tražila druge informacije, posebice one koje se odnose na osnovu za izračun i na točan iznos naplaćenih antidampinških pristojbi.
- 46 Ako je i točno da točka 3.2.1. mišljenja o tumačenju predviđa da Komisija obavještava tužitelja o informacijama koje je dužan dostaviti utvrđujući razuman rok za slanje traženih dokaznih elemenata i da te informacije sadrže carinske dokumente koji preciziraju uvozne transakcije za koje je zatražen povrat te posebice utvrđuju elemente koji su služili za utvrđenje pristojbi koje treba ubrati kao i točan iznos naplaćenih antidampinških pristojbi, Komisija opravdano navodi da nema obvezu ispitivanja po službenoj dužnosti i procjenjivanja unaprijed koji su to elementi koji bi joj mogli biti dostavljeni. Naime, tu odredbu potrebno je shvatiti samo na način da nalaže Komisiji da obavijesti tužitelja o vrstama ili kategorijama informacija ili dokumenata koje joj treba dostaviti kako bi mogla ispitati zahtjev za povratom.
- 47 Stoga nije održiva argumentacija tužitelja prema kojoj iznos konačnih antidampinških pristojbi koje treba ubrati nije bio „valjano“ utvrđen poreznim mišljenjem iz 2005.

48 Dakle, potrebno je odbiti prigovor temeljen na povredi članka 11. stavka 8. temeljne uredbe.

O drugom prigovoru, temeljenom na povredi mišljenja o tumačenju

49 Tužitelj navodi da pobijana odluka krši točku 1., točku 2.1. podtočku (b), umetnutu bilješku s dna stranice 6. i točku 2.2. podtočku (a) mišljenja o tumačenju.

50 U tom pogledu dostatno je navesti da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da akt kojim se daje tumačenje, kao što je mišljenje o tumačenju koje u skladu sa svojom preambulom definira smjernice za primjenu članka 11. stavka 8. temeljne uredbe, ne može imati kao učinak izmjenu obvezujućih pravila sadržanih u uredbi (presuda Suda od 28. siječnja 1992., Soba, C-266/90, Zb., str. I-287., t. 19. i presuda Općeg suda od 22. travnja 1993., Peugeot/Komisija, T-9/92, Zb., str. II-493., t. 44.).

51 Naime, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je Komisija vezana okvirima i obavijestima koje usvaja, ali samo u mjeri u kojoj oni ne odbacuju norme koje su im hijerarhijski nadređene (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 2. prosinca 2010., Holland Malt/Komisija, C-464/09 P, Zb., str. I-12443., t. 47. i navedena sudska praksa).

52 Na taj način, u slučaju preklapanja i nespojivosti s takvom normom, akt kojim se daje tumačenje nema prednost pred tom normom (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 14. travnja 2005., Belgija/Komisija, C-110/03, Zb., str. I-2801., t. 33.).

53 Iz toga proizlazi da eventualno nepoštovanje određenih odredbi mišljenja o tumačenju u pobijanoj odluci ne može imati posljedice na pravilnost Komisijine primjene članka 11. stavka 8. temeljne uredbe, a koji je pravna osnova za pobijanu odluku. U mjeri u kojoj se tužitelj u svojim argumentima poziva na činjenicu kršenja načela pravne sigurnosti, isti se miješaju s argumentima izloženima u okviru drugog pravnog navoda te će stoga biti analizirani niže u točkama 55. *et seq.*

54 Iz toga proizlazi da valja odbiti drugi prigovor i stoga prvi pravni navod u cijelosti.

O drugom pravnom navodu, temeljenom na povredama načelâ zaštite legitimnog povjerenja, dobre vjere i pravne sigurnosti

55 Opći sud smatra da prvo valja procijeniti prigovor temeljen na povredi načela pravne sigurnosti.

56 Tužitelj tvrdi da načelo pravne sigurnosti zahtijeva jasnoću i preciznost propisa kako bi zainteresirane osobe mogle nedvosmisleno znati svoja prava i obveze. Naime, s obzirom na to da se točka 1., točka 2.1. podtočka (b) i točka 2.2. podtočka (a) mišljenja o tumačenju u biti odnose, odgovarajuće, na „naplaćene antidampinške pristojbe“, na „transakcije za koje su antidampinške pristojbe u cijelosti plaćene“ i na to da „[s]vaki uvoznik koji može dokazati da je platio [...] antidampinške pristojbe za određeni uvoz“, navedeno načelo zabranjuje odbijanje tužiteljevog zahtjeva za povratom iz razloga što je on trebao podnijeti svoj zahtjev čak i prije plaćanja antidampinških pristojbi.

57 Isto tako, predložak zahtjeva za povratom u prilogu mišljenju o tumačenju u odjeljku „Minimalni obvezni podaci“ koje je potrebno dostaviti predviđa izjavu da su antidampinške pristojbe za koje se traži povrat u cijelosti plaćene.

58 Osim toga, bilješka s dna stranice 6. mišljenja o tumačenju, umetnuta u točku 2.1. podtočku (b) navedenog mišljenja o tumačenju, precizira da, „[k]ada uvoznik osporava primjenu antidampinških pristojbi na svoju ili svoje transakciju(e), (bilo da ta akcija odgađa ili ne odgađa plaćanje pristojbi), ili kada su nacionalna tijela prihvatila da se zabilježi osiguranje za pokrivanje eventualne osnovanosti antidampinških pristojbi, uvoznik bi ipak trebao (ako to želi) podnijeti zahtjev za povratom antidampinških pristojbi u roku od šest mjeseci kao i zahtjev za odgodu ispitnog postupka Komisije

sve dok se ne razjasni osnovanost pristojbi“. Izrazi „trebao bi“ i „ako to želi“ u ovoj bilješci s dna stranice označavaju da u slučaju osporavanja visine antidampinških pristojbi ne teče rok za plaćanje od šest mjeseci.

- 59 Iz bilješke s dna stranice 6. mišljenja o tumačenju proizlazi da, dok antidampinške pristojbe o kojima je riječ nisu plaćene, zainteresirani uvoznik može, a bez da je na to obvezan, podnijeti zahtjev za povratom. Suprotno onome što tvrdi Komisija, navedena bilješka s dna stranice ne primjenjuje se jedino u slučajevima u kojima je zabilježeno osiguranje.
- 60 Nadalje, tužitelj navodi da je poštovao primjenjive odredbe podnijevši 19. travnja 2010. svoj zahtjev za povratom antidampinških pristojbi utvrđenih u poreznom mišljenju iz 2005. i priloživši zahtjev za odgodu ispitnog postupka s obzirom na to da navedene pristojbe još nisu bile plaćene.
- 61 Zbog tog razloga tužitelj tvrdi da rok propisan u članku 11. stavku 8. drugom podstavku temeljne uredbe ne može isteći prije no što je mogao redovno uložiti zahtjev za povratom.
- 62 Što se tiče Komisije, ona smatra da je mišljenje o tumačenju jasno predvidjelo da je rok za podnošenje zahtjeva za povratom šest mjeseci računajući od trenutka kada je iznos antidampinških pristojbi za plaćanje bio valjano utvrđen.
- 63 Tekst točke 2.1. podtočke (b) mišljenja o tumačenju treba čitati u njegovoj cijelosti, tj. zajedno s umetnutom bilješkom s dna stranice 6. navedenog mišljenja. Iz toga proizlazi da, kada uvoznik osporava primjenu antidampinških pristojbi na svoju transakciju, on bi trebao svejedno podnijeti zahtjev za povratom antidampinških pristojbi u roku od šest mjeseci kao i zahtjev za odgodu ispitnog postupka Komisije sve dok se ne razjasni osnovanost pristojbi.
- 64 Naime, točka 2.1. podtočka (b) mišljenja o tumačenju odnosi se u biti na situaciju u kojoj iznos antidampinških pristojbi još nije valjano utvrđen i u kojoj uvoznik daje osiguranje sve dok on to ne bude. Bilješka s dna stranice 6. tog mišljenja o tumačenju predviđa slučaj u kojem Carinski zakonik Zajednice sâm propisuje uspostavu osiguranja.
- 65 Riječ je o slučaju u kojem uvoznik podnosi, na temelju članka 243. Carinskog zakonika Zajednice, pravni lijek pred nacionalnim tijelima protiv uspostave u dobrom i traženom obliku antidampinških pristojbi. Članak 244. istog zakonika predviđa i da, ako nacionalna tijela iznimno narede odgodu izvršenja, uvoznik mora dati osiguranje. Bilješka s dna stranice 6. mišljenja o tumačenju navodi da je pod tom drugom pretpostavkom moguće podnijeti zahtjev za povratom. To proizlazi iz činjenice da bi, za razliku od prvog slučaja koji bi bio uređen u točki 2.1. podtočki (b) navedenog mišljenja o tumačenju, antidampinška pristojba već bila valjano utvrđena. Komisija navodi da je, upotrijebivši izraze „trebao bi“ i „ako to želi“, ona željela naglasiti da, s jedne strane, podnošenje zahtjeva za povratom nije preduvjet za podnošenje pravnog lijeka pred nacionalnim tijelima te da je, s druge strane, na uvozniku odluka o podnošenju takvog zahtjeva. Iz tih se izraza ne može zaključiti da uvoznik može valjano zatražiti povrat i nakon isteka roka.
- 66 Poput članka 11. stavka 8. prvog podstavka temeljne uredbe, i točka 1., točka 2.1. podtočka (b) te točka 2.2. podtočka (a) mišljenja o tumačenju, na koje se poziva tužitelj, propisuju samo materijalne uvjete za povrat. Naime, normalno je da iznos mora biti plaćen prije nego što ga je moguće vratiti. Suprotno tome, pravila o postupku koji je potrebno slijediti kao takva predviđena su u točki 2.6. podtočki (a) i u točki 3.1.3. podtočki (a) drugog podstavka mišljenja o tumačenju pod naslovom, odgovarajuće, „Koji su rokovi koje je potrebno poštovati“ i „Rok od šest mjeseci“. S obzirom na to da propisuju da „[z]ahtjeve na temelju članka 11. stavka 8. temeljne uredbe treba podnijeti [...] unutar šest mjeseci računajući od datuma kada je iznos antidampinških pristojbi koje treba ubrati za te proizvode bio utvrđen“ i da „[t]aj rok od šest mjeseci treba poštovati čak i kada se propis koji utvrđuje

pristojbe o kojima je riječ osporava pred Općim sudom [...] ili kada se njegova primjena osporava pred nacionalnim sudskim i upravnim tijelima“, ona potvrđuju pravno obvezujući karakter roka od šest mjeseci koji se računa od trenutka kada je iznos konačnih antidampinskih pristojbi bio valjano utvrđen.

- 67 Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, za tumačenje odredbe prava Unije u obzir valja uzeti ne samo njezin tekst već također i kontekst, te ciljeve koje slijedi propis čiji je ona dio (presuda Suda od 17. studenoga 1983., Merck, 292/82, Zb., str. 3781., t. 12.). Dakle, točku 1., točku 2.1. podtočku (b) i točku 2.2. podtočku (a) mišljenja o tumačenju ne treba razmatrati izdvojeno, već u kontekstu drugih odredbi tog mišljenja i članka 11. stavka 8. temeljne uredbe.
- 68 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da načelo pravne sigurnosti predstavlja temeljno načelo prava Unije koje posebice zahtijeva da je propis jasan i precizan kako bi pojedinci mogli nedvosmisleno znati svoja prava i obveze te posljedično primijeniti njegove odredbe. Međutim, kada je u pogledu smisla i dosega pravnog pravila svojstven određeni stupanj nesigurnosti, valja ispitati je li predmetno pravno pravilo toliko dvosmisleno da čini prepreku tome da pojedinci mogu s dovoljnom sigurnošću otkloniti eventualne sumnje o dosegu ili smislu tog pravila (presuda Općeg suda od 22. svibnja 2007., Mebrom/Komisija, T-216/05, Zb., str. II-1507., t. 108.).
- 69 Kao prvo, valja podsjetiti da je, kao što je zaključeno u okviru analize prvog prigovora prvog pravnog navoda, potrebno odbiti tužiteljevo tumačenje članka 11. stavka 8. temeljne uredbe. Međutim, također valja navesti da ta odredba, koja predstavlja pravnu osnovu pobijane odluke, sadrži određeni stupanj nesigurnosti u pogledu smisla i dosega predmetnog pravnog pravila. Taj stupanj nesigurnosti proizlazi iz istodobnog korištenja u istoj odredbi izraza „plaćene pristojbe“ ili „naplaćene pristojbe“ nasuprot izraza „konačne pristojbe koje treba ubrati“ čiji je iznos „bio valjano utvrđen“.
- 70 Valja podsjetiti da su smjernice sadržane u obavijestima ili mišljenjima o tumačenju Komisije usvojene u interesu jamstva transparentnosti, predvidljivosti i pravne sigurnosti akcije koju poduzima Komisija (presuda Suda od 30. svibnja 2013., Komisija/Švedska, C-270/11, t. 41.).
- 71 Također iz presude Mebrom/Komisija, točka 68. *supra* (t. 109.), proizlazi da mišljenje o tumačenju može u određenim okolnostima predstavljati prepreku tome da pojedinci mogu s dovoljnom sigurnošću otkloniti eventualne sumnje o dosegu ili smislu norme koja se tumači.
- 72 U predmetnom slučaju iz preambule mišljenja o tumačenju proizlazi da ono ima za cilj utvrditi smjernice za primjenu članka 11. stavka 8. temeljne uredbe i stoga informirati stranke zainteresirane za postupak povrata, posebice o uvjetima kojima zahtjev treba udovoljavati. Dakle, ono je usvojeno u interesu jačanja pravne sigurnosti u članak 11. stavak 8. temeljne uredbe u korist navedenih stranaka.
- 73 U mjeri u kojoj je mišljenje o tumačenju namijenjeno gospodarskim subjektima koji nemaju obvezu sustavno se koristiti pravnom pomoći u svojim tekućim poslovima, presudno je da je tumačenje članka 11. stavka 8. temeljne uredbe izvršeno u što jasnijim i nedvosmislenijim terminima. Zbog cilja i naravi navedenog mišljenja, čitanje njegovih odredbi treba pažljivom i pozornom gospodarskom subjektu omogućiti nedvosmisleno poznavanje njegovih prava i obveza kako bi se otklonile eventualne sumnje o dosegu ili smislu navedenih pravila.
- 74 Međutim, mišljenje o tumačenju koje šalje proturječne signale u vezi s uvjetima za podnošenje zahtjeva za povratom antidampinskih pristojbi nije zadovoljilo te uvjete.
- 75 U predmetnom slučaju točka 2.6. podtočka (a) mišljenja o tumačenju u biti predviđa da zahtjeve na temelju članka 11. stavka 8. temeljne uredbe treba podnijeti unutar šest mjeseci računajući od datuma kada je iznos antidampinskih pristojbi bio valjano utvrđen.

- 76 Vezano uz točku 1. mišljenja o tumačenju, ona jedino navodi, poput članka 11. stavka 8. prvog podstavka temeljne uredbe, da predmet povrata mogu biti samo iznosi koji su već plaćeni (vidjeti t. 33. gore). Ta se odredba tako ograničava na definiranje načela i materijalnih uvjeta za povrat.
- 77 Međutim, s obzirom na to da točka 2.1. podtočka (b) i točka 2.2. podtočka (a) mišljenja o tumačenju predviđaju, s jedne strane, da samo transakcije za koje su antidampinške pristojbe u cijelosti plaćene mogu biti predmetom zahtjeva za povratom i, s druge strane, da povrat antidampinških pristojbi može tražiti uvoznik koji je dokazao da ih je platio, te se odredbe protive točki 2.6. podtočki (a) mišljenja o tumačenju.
- 78 Stajalište tužitelja također podupire prilog mišljenju o tumačenju koji sadrži predložak i podsjetnik za zahtjeve za povratom, u mjeri u kojoj se u odjeljku „Minimalni obvezni podaci“ predviđa da podnositelj zahtjeva za povratom izjavi da su pristojbe za koje traži povrat u cijelosti plaćene.
- 79 Što se tiče bilješke s dna stranice 6. mišljenja o tumačenju, na kojoj je tužitelj posebno temeljio svoje zahtjeve i koja predviđa da „bi [uvoznik svejedno] trebao“, ako to želi, a ne da „treba“, podnijeti zahtjev za povratom antidampinških pristojbi u roku od šest mjeseci kao i zahtjev za odgodu ispitnog postupka Komisije sve dok se ne razjasni osnovanost pristojbi kada osporava primjenu antidampinških pristojbi na svoju ili svoje transakciju(e), bilo da ta akcija odgađa ili ne odgađa plaćanje pristojbi, ona se ne može shvatiti na način da kao takva obvezuje uvoznika koji se nalazi u toj situaciji da podnese zahtjev u roku od šest mjeseci otkad je iznos antidampinških pristojbi valjano utvrđen. Ona se, dakle, kao takva protivi točki 2.6. podtočki (a) mišljenja o tumačenju.
- 80 Ipak, s obzirom na to da iz prve rečenice pod naslovom točke 2. mišljenja o tumačenju proizlazi da je sveukupnost te točke sažetak postupka povrata, detaljnije opisanog u točki 3. navedenog mišljenja, bilješku s dna stranice 6. tog mišljenja valja tumačiti u svjetlu njegove točke 3.1.3. podtočke (a) drugog podstavka koji također predviđa situaciju u kojoj se iznos antidampinških pristojbi za plaćanje osporava pred nacionalnim tijelima. Ta odredba kao takva navodi da rok od šest mjeseci utvrđen u članku 11. stavku 8. drugom podstavku temeljne uredbe treba poštovati čak i u tom slučaju.
- 81 Međutim, na temelju točke 3.1.3. podtočke (a) trećeg i posljednjeg podstavka mišljenja o tumačenju, zahtjevi trebaju zadovoljavati sve uvjete utvrđene u točki 3.1.1. tog istog mišljenja u roku od šest mjeseci od trenutka kada je iznos antidampinških pristojbi bio valjano utvrđen. Naime, u mjeri u kojoj točka 3.1.1. podtočke (i) i (ii) utvrđuje da podnositelj zahtjeva za povratom treba u svom zahtjevu dostaviti izjavu da su antidampinške pristojbe čiji se povrat traži u cijelosti plaćene, dopuštenost takvog zahtjeva u stvarnosti je uvjetovana plaćanjem predmetnih antidampinških pristojbi u roku propisanom u članku 11. stavku 8. drugom podstavku temeljne uredbe. Takva obveza nije u skladu s tom potonjom odredbom ni s točkom 2.6. podtočkom (a) mišljenja o tumačenju i tako može biti nemoguća za ispunjenje uvozniku koji želi iskoristiti odgodu izvršenja poreznog mišljenja koju su mu odobrila nacionalna tijela u primjeni Carinskog zakonika Zajednice. Kako bi se sačuvao koristan učinak potonje mjere, rok za podnošenje zahtjeva za povratom antidampinških pristojbi ne može početi teći dok zainteresirana osoba nema obvezu platiti predmetne antidampinške pristojbe.
- 82 Iz toga proizlazi da se bilješka s dna stranice 6. i točka 3.1.3. podtočka (a) treći podstavak mišljenja o tumačenju, čitani zajedno, protive točki 2.6. podtočki (a) tog mišljenja.
- 83 Stoga mišljenje o tumačenju, iako namijenjeno tome da gospodarskim subjektima razjasni postupak povrata antidampinških pristojbi i da, dakle, ojača njihovu pravnu sigurnost, proizvodi suprotan učinak (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 16. prosinca 1975., Suiker Unie i dr./Komisija, 40/73 do 48/73, 50/73, 54/73 do 56/73, 111/73, 113/73 i 114/73, Zb., str. 1663., t. 556. i 557.). Na taj način gospodarski subjekti kao što je tužitelj koji se pozivaju na mišljenje o tumačenju u izvršavanju svojih tekućih poslova mogu prilikom njegovog čitanja imati legitimne sumnje u vezi s točnim tumačenjem članka 11. stavka 8. temeljne uredbe.

- 84 Konačno, zaključak izložen ranije u točki 83. podupiru odgovori Komisije na pitanja Općeg suda tijekom rasprave u vezi s neusklađenosti određenih odredbi mišljenja o tumačenju, u kojima je ona u biti priznala da je nomotehnika potonjeg mogla biti bolja.
- 85 Prigovor na temelju povrede načela pravne sigurnosti je, dakle, utemeljen.
- 86 I bez potrebe ispitivanja drugih prigovora, valja prihvatiti drugi pravni navod i stoga poništiti pobijanu odluku.

Troškovi

- 87 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda, svakoj stranci koja izgubi spor nalaže se snošenje troškova ako je postavljen takav zahtjev. Budući da je Komisija izgubila spor, istoj valja naložiti snošenje troškova postupka sukladno zahtjevu tužitelja.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Odluka Komisije C (2011) 9112 *final* od 13. prosinca 2011. u vezi sa zahtjevom za povratom plaćenih antidampinških pristojbi na uvoze elemenata za učvršćivanje od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana poništava se.**
- 2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 12. veljače 2014.

Potpisi